

Slovenian
Discernment Of Spirit
60-0308

RAZPOZNAVANJE DUHA

Phoenix, Arizona, ZDA
8. marec, 1960

www.messagehub.info

William Marrion Branham

"... v dneh glasu..." Raz 10,7

Uvod

Edinstvena služba Williama Branham je bila odgovor Svetega Duha na biblijske prerokbe iz Malahije 4:5-6, Luke 17:30 in Razodetja 10:7. Ta vsesvetovna služba je bila kulminacija mnogih drugih biblijskih prerokb in nadaljevanje Božjega delovanja s Svojim Duhom v tem zaključnem času. Biblija govori, da bo ta služba pripravila ljudi na drugi prihod Jezusa Kristusa.

Naša molitev je, da bi tiskana Beseda postala pisana v vaših srcih, medtem ko v molitvi berete to sporočilo.

Čeprav so bili vloženi vsi napori, da se priskrbi natančen prevod, pridige brata Branham najbolje predstavijo angleški zvočni posnetki.

Na spletni strani je v mnogih jezikih na voljo preko 1100 pridig Williama Branham v zvočni in pisni obliki, ki se lahko brezplačno prenašajo in tiskajo.

To knjižico je dovoljeno kopirati in razdeljevati vse dokler se jo kopira v celoti, se je ne spreminja ter se jo deli brezplačno.

vami so bolni in slabi in veliko jih spi, so duhovno mrtvi, ker nimajo razpoznavanja Kristusovega telesa. To bolno telo, ki ga imamo... Bog, pomagaj nam imeti to duhovno razpoznavanje Božjega kraljestva in od Božje ljubezni v naših srcih, izlito naokrog s Svetim Duhom, da bi poskušali iztegniti naše roke in reči: »Mi smo bratje.« Ali vidite, kaj mislim? In vsak majhen dar, ki ga imate, ne uporabljajte ga, da bi naredili nekaj velikega zase. Storite to za Božje kraljestvo, da delate z vsakim, da poskušate povzdigniti cilj Jezusa Kristusa, kajti Njegov prihod se bliža. Ali verjamete to?

65 Žal mi je, da sem vas zadržal tako dolgo. Brat David bo jutri tu, da bi vas učil iz Pisma, ampak sedaj sklonimo glave samo za trenutek. (Nek brat govori v drugem jeziku. Ena sestra daje razlago.)

Naprej, krščanski vojaki! Korakajmo v vojno.

Z Jezusovim križem gremo naprej;

mi nismo razdeljeni, vsi smo eno telo;

eno v upanju in doktrini, eno v dobrodelnosti.

Naprej, krščanski vojaki!

(Ali verjamete, da ste? Dvignite svojo roko.)

Korakajmo v vojno. (S čim?)

Z... (Naš cilj.), z Jezusovim križem gremo naprej.

Bog naj vas blagoslovi. Vaš pastor.

RAZPOZNAVANJE DUHA

1 Naš nebeški Oče, to jutro želim izraziti, če bom lahko, kaj čutim v svojem srcu do Enega, do Najsvetejšega od svetih, ki je prišel na zemljo in odkupil grešnika kot sem jaz. In prepričan sem, da ti pridigarji, ki so sedaj prisotni, lahko čutijo enako, da smo po Tvoji milosti postali pridigarji, po tej zavezi, ki si jo sklenil z Adamovo padlo raso. In danes zjutraj smo tukaj. Oče, nismo zbrani za noben drug namen, kot da poznamo..., oziroma, da bi spoznali Božjo voljo in kaj moramo narediti, da bi Kristus bil resničen za ljudi te generacije; vedoč zagotovo, da bomo na dan sodbe soočeni iz oči v oči s to generacijo. In glede na to, da smo pridigarji, bomo sodniki; in ti ljudje, katerim smo govorili ter njihov odnos do Besede, ki smo jim jo prinesli, bo določil njihov večni cilj. Zaradi tega, Gospod, tisti dan bomo sodniki za ali proti tej generaciji, ki smo ji pridigali.

2 Bog, Oče, prosim po Jezusovem imenu, ne dovoli nam, da bi rekli kakšno besedo, ki bi bila napačna; ampak da bi imeli iskreno srce in odprt um, tako da bi lahko sprejeli stvari, ki so Tvoje, da bi bili zmožni oditi ven v naša raznovrstna polja dela, od danes, in da bi bili bolje opremljeni zaradi našega srečanja s Tabo tega jutra. Podeli to, Gospod. Ali boš prišel ter boš naš govornik in naša ušesa in naše misli? Naj razmišljanje mojega srca, misli mojega uma, vse kar je v meni in v mojih bratih in sestrah, daj da bi bilo to sprejemljivo v Tvojih očeh, Gospod, da bi tako bili napolnjeni in nabiti s Tvojim Duhom, s Tvojo prisotnostjo tukaj, da bi prostor postal..., prostor, ne toliko kot stavba, v kateri sedimo, ampak stavba, v kateri živimo, da bi to postalo predvsem kot oblak Božje slave. Da bi danes lahko odšli od tu tako napolnjeni s Svetim Duhom, da bi bili odločnejši kot kdaj koli prej v življenju, da bi prenašali to sporočilo tej umirajoči generaciji, v kateri živimo. Sliši nas, Gospod, in nam govori po Svoji Besedi, ker Te to prosimo v imenu Tvojega Sina in našega Odrešenika, Jezusa Kristusa. Amen.

3 Danes zjutraj želim prebrati del Pisma, ki se nahaja v Psalmih, to je Psalm 105. Rad bi prebral samo del. Vi, ki spremljate branje Pisma... Vidim mnoge, ki to počno; pridigarji in tako dalje. Dobro je brati Besedo. (In sedaj, kdaj običajno končamo, ob 20. uri? Kaj pravijo? Hvala.) Psalm 105:

Zahvaljujte se GOSPODU, kličite Njegovo ime,

dajte spoznati med ljudstvi Njegova dela.

Pojte Mu, igrajte Mu,

premišlajte o vseh Njegovih čudovitih delih.

Ponašajte se z Njegovim svetim imenom,

naj se veseli srce tistih, ki iščejo GOSPODA.
 Iščite GOSPODA in Njegovo moč,
 vedno iščite Njegovo obličje.
 Spominjajte se čudovitih del, ki jih je storil,
 Njegovih znamenj in sodb Njegovih ust,
 zarod Njegovega služabnika Abrahama,
 Jakobovi sinovi, Njegovi izvoljenci.
 On je GOSPOD, naš Bog,
 po vsej zemlji so Njegove sodbe.
 Na veke se spominja Svoje zaveze,
 besede, ki jo je zapovedal tisoč rodovom,
 ki jo je sklenil z Abrahamom,
 prisege, ki jo je dal Izaku.
 Za Jakoba jo je postavil kot zakon,
 za Izraela kot večno zavezo,
 ko je dejal: »Tebi bom dal kánaansko deželo,
 delež vaše dediščine.«
 Ko jih je bilo malo po številu,
 le peščica in tujci v njej,
 ko so potovali od naroda do naroda,
 od kraljestva do drugega ljudstva,
 ni pustil človeku, da bi jih stiskal,
 zaradi njih je grajal kralje:
 »Ne dotikajte se mojih maziljencev,
 mojim prerokom ne delajte nič hudega!«
 Naj Gospod blagoslovi branje Njegove Besede. Imam nekaj zapiskov,
 zabeleženih tu nekje, na katere sem se spotoma hotel ozreti.

4 Sprašujem se, danes, kdo bo naslednji predsednik. Prihajajo volitve,
 saj veste. Kdo bo naslednji predsednik? Kaj pa, če bi vedel? Obstaja samo
 Eden, ki to ve in to je Bog. In kaj, če bi mi Bog razkril, kdo bo naslednji
 predsednik in jaz bi stal tu v Phoenixu ter napovedal, da bo takšen in
 takšen človek naslednji predsednik Združenih držav. In ko bi to objavili v
 časopisu in tako dalje, bi to zadelo natanko v točko. To bi bilo popolno in

potem boste rekli, da bi to šlo na ta način. In če se vi motite, bo tako.
 Toda naša srca in naši motivi in naši cilji so za Božje kraljestvo. Tam čez
 smo mi, mi kažemo na Kalvarijo.

60 Jaz in moje ideje, zakaj, nimam niti enega brata, ki bi tako ljubil
 češnjevo pito, kakor jaz, pa vendar smo bratje. Vidite? Niti eden izmed
 njih ne ljubi lova in ribolova kakor jaz, toda mi smo bratje. Ali vidite, kaj
 mislim? Jaz imam svoje lastne ideje, toda to ne povzroča, da on ni moj
 brat; njegov oče je moj oče, njegova družina je moja družina. Tu ste.

Patriarhi so se razlikovali drug od drugega, toda tam je bil en oče in
 morali so delati za eno stvar. In oni so takrat zavržli tega glavnega zaradi
 tega, ker je bil duhoven. Ali ne vidite tega, bratje? Kaj ne vidite, o čem
 govorim?

61 Sedaj pogledajte v zaključku. »Pojdite po vsem svetu in oznanjajte
 evangelij vsemu stvarstvu. Kdor bo sprejel vero in bo krščen, bo rešen...
 (Prazno mesto na kaseti.) Tiste pa, ki bodo sprejeli vero, bodo spremljala
 ta znamenja: v Mojem imenu bodo izganjali demone, govorili nove jezike...
 « Kaj je to? Duhovno razodetje. »Govorili bodo nove jezike, z rokami
 dvigali kače, in če bodo kaj strupenega izpili, jim ne bo škodovalo. Na
 bolnike bodo polagali roke in ti bodo ozdraveli.« To je bilo tisto, kar je bila
 nova Cerkev. To je ta vrsta Cerkve, o kateri je govoril Jezus Kristus, ta
 Veliki, in vsi preroki, da bodo to delali. Ugotavljamo, da Njegov Duh
 prehaja sem in napoveduje, da se bo Njegov Duh, ki je v teh ljudeh, vrnil
 in delal stvari, ki jih je On delal.

62 Naj zaključim in povem sledeče. Tukaj še imam približno deset
 citatov, toda nimam več časa, vidite. Vendar poslušajte tole. Naj zaključim
 in povem sledeče. Vsak resnično ponovno rojen Gospodov prerok, pridigar,
 učitelj nedeljske šole, videc, apostol, misijonar, karkoli bi naj bil, celotno
 njegovo srce je pripravljeno in on je tako napolnjen in maziljen z Božjim
 Duhom, tako maziljen, katerakoli služba pač je - karkoli bi naj bil, če
 pridiga ali uči ali evangelizira ali vidi vizije - karkoli je to, on bo to delal za
 Božje kraljestvo. In Božji Duh bo odgovarjal skozi človeka in manifestiral
 Božje kraljestvo.

63 Potem smo mi... Jaz kot baptist vidim vas binkoštnike, vi ste moji
 bratje. Vi ne pripadate baptistični cerkvi. Jaz sem ji pripadal. To je edina
 cerkev, ki sem ji kdaj pripadal - to je bila baptistična cerkev. Vendar mi to
 ne stoji na poti. Jaz vidim, kakšen Božji Duh je z vami. Vidim, kaj
 poskušate narediti. In če jaz, en baptist, lahko to čutim na ta način, potem
 bi zagotovo Skupnosti, Božja cerkev, Združeni binkoštniki, Neodvisni in vsi
 skupaj od vas bratje morali videti, da poskušamo delati za en namen.
 Imejmo duhovno razpoznavanje.

64 Poslušajte sedaj. Na koncu bom še zadnjič pripomnil. Mnogi med

57 Kdo je to storil? Peter? Ne, ne, ne. Kdo je to storil? Kristus je dejal: »To je razodetje od Boga, Sveti Duh vam bo to prinesel. Še malo in Jaz vas bom zapustil. Toda prosil bom Očeta in On vam bo poslal Tolažnika, ki vas bo spomnil vseh teh stvari.« Ali je tako? Kaj On počne danes zjutraj? In kaj bo počel? »Kaže vam stvari, ki morajo priti.« Sveti Duh v Cerkvi v poslednjih dneh.

Zdaj pa pravite: »Brat, aleluja! To je moja cerkev.«

Počakajte minuto. Jezus je dejal: »Po tem bodo vsi spoznali, da ste Moji učenci,« v svetem Janezu 13,35. »Po tem bodo vsi spoznali, da ste Moji učenci, če imate ljubezen drug do drugega.« Ta z Duhom razodeta resnica Božjega kraljestva, ki bo prišla, ki bo gledala tja čez na konec, ki bo videla ravno to, o čemer so preroki vzklikali, ki bo videla, o čemer je Jezus govoril, in tukaj ta isti Sveti Duh v vas ponovno vzklika: »To je res! To je res!« Kaj je to? To je duhovno razodeta resnica. Jaz ljubim svojega brata ne glede na to, v katero cerkev zahaja, ali je zgodnji ali pozni ali pa sploh ni dež, vse dokler so v tem Kristusovem telesu in poskušajo nekaj doseči. Ne nekaj za določeni namen, da bi prikazali sebe na zemlji, ampak za namen Božjega kraljestva in slavo Njegovega prihoda, da razkrije in oznani Njegov skorajšnji prihod.

58 Torej, ob zaključku smo želeli razmišljati o tem: »Na tej skali bom zgradil svojo Cerkev.« Točno tako. In potem smo izvedeli, zgoraj v Janezu 14,7, kjer je On dejal: »Dela, ki jih Jaz opravljam, boste tudi vi opravljali. Dela, ki jih Jaz opravljam...« Kakšna dela je On opravljal, da bi oznanil Sebe? Spomnite se o Petru, kajne, kaj smo se pogovarjali o Filipu in o tej ženi ob studencu? Napoveduje, da to ne gre k poganom, ampak bo v poslednjih dneh. On je dejal: »Kakor je bilo v dneh Sodome, tako mora biti ob prihodu Sina Človekovega.« Obstaja razodetje, napisano v skrivnosti, kot je ta, za zunanji svet, za svet, ki ne ve nič o tem. Toda vi, dragoceni bratje, ve, dragocene sestre, vi niste otroci teme. Vi niste otroci noči, ampak ste otroci luči, ki hodijo v luči, kot je On v luči. Potem imamo druženje drug z drugim, medtem ko nas kri Jezusa Kristusa, Božjega Sina, očiščuje vseh grehov. Tukaj ste, Gospodovi služabniki.

59 Jezus... Kot sem citiral svoje spise tu zgoraj, dobil sem Marka 16. Da, Marko 16. On je dejal: »Pojdite po vsem svetu...« Tukaj je, kakšno vrsto cerkve je On ustanovil. Zadnje naročilo cerkvi: »Pojdite po vsem svetu in oznanjajte evangelij vsemu stvarstvu. Kdor bo sprejel vero in bo krščen, bo rešen, kdor pa ne bo sprejel vere, bo obsojen.« Zdaj pa pogledajte, pogledajte na to duhovno razumevanje. »Kdor bo sprejel vero in bo krščen...« On ni nikoli točno povedal kako, vendar se želimo razburjati glede tega, vidite. Druga stvar. Pogledajte: »Kdor bo sprejel vero in bo krščen, bo rešen.« Kakorkoli želi biti krščen, to je na njem. Če je njegov dosežek za Božje kraljestvo, pridi, brat. Mi korakamo naprej z istim Duhom. Če se motim,

zgodilo bi se, da bi se uresničilo vse, kar sem dejal. Ampak kaj dobrega bi to naredilo? Kaj je dobrega v tem, tako ali tako, če bi storil kaj takega? Časopis bi to objavil, morda bi to izšlo, če bi taka oseba lahko to napovedala in bi bilo resnično; vsi časopisi in revije bi to izdali.

5 Toda vi veste, da Bog ne počne takšnih stvari. Bog ne uporablja Svoje sile in Svojih darov za neumnosti. Zgodilo se bo, katerikoli predsednik bo pač predsednik. In če bi sedaj vedeli, kateri predsednik bo, nam ne bi koristilo niti za en peni. Nič dobrega nam ne bi prineslo, če bi vedeli, kdo bo predsednik. Zaradi tega Bog ne počne takšnih stvari.

In potem, če bi jaz napovedal kaj takega in bi se to zgodilo in bi časopisi ter revije to objavili, potem bi bilo to za mojo slavo. Ljudje bi rekli: »Poglejte, kako velik prerok je brat Branham. To nam je povedal velik prej, preden se je zgodilo - kdo bo namreč predsednik.« In to bi bilo za mojo slavo. Ampak Bog ne želi... On ni zainteresiran, da bi delal stvari za mojo slavo ali za slavo katerega koli drugega človeka. On je zainteresiran, da dela stvari za Svojo slavo, nekaj kar bo koristilo.

6 Kot je Pavel dejal: »Če govorimo v jezikih in nimamo razlagalca, kaj dobrega nam to prinese?« Mi enostavno slavimo sebe in to je..., ali izgrajujemo sami sebe. To je nekako izven linije z Bogom. Bog želi, da je sam povzdignjen. In mi naj ne bi iskali lastnega povzdigovanja, ampak da povzdigujemo Boga z vsem, kar počnemo.

Torej, zato danes zjutraj menim, če bi vedel, kdo bo to in kdaj točno bo izvoljen in koliko glasov bi imel več ali manj od ostalih, ali karkoli bi lahko bilo, to ne bi naredilo niti malo dobrega za reči. Zame bi bilo najbolje, če bi to kar zamolčal, četudi bi to vedel. Tega ne bi poskušal objaviti, ker ne bi imel razloga, da bi to storil. Kajti to bo tako ali tako in ne dela tako velike razlike, kdo bo predsednik.

7 Ampak Bog, ko On uporablja Svoje darove, jih uporablja za Svojo lastno slavo in za slavo Svojih ljudi, za slavo Svoje cerkve, za izgrajevanje Kristusovega telesa in za slavo Božjega kraljestva. Zato On daje te stvari v Svoji cerkvi, zato ima učitelje, preroke, evangeliste, pastore. Vsi so za izgrajevanje cerkve in za Božjo slavo. Prerok naj ne bi šel ven, da bi se družil s svetom in poskušal sprejemati darove, kot je to storil Bileam in narediti opustošenje ali da bi izlekel denar iz tega ali kaj podobnega. Če je on prerok, se od njega pričakuje, da cerkvi razkriva Boga in da ostane izven stvari sveta. To je vse za Božjo slavo!

8 Zdaj pa imamo... In mislim, da je to dobra stvar za nas pridigarje, da sledimo našemu redu, ko v svetu vidimo takšne stvari, kot jih vidimo danes. In mi imamo ureditev od Boga, to je za razpoznavanje duhov, preizkušanja duha. Verjamem, da je to zelo velika lekcija za današnjo cerkev, preizkušati duha ali karkoli, imeti razpoznavanje duha. Ne mislim,

da bi morali kdaj na kakršen koli način soditi kakšni osebi glede na denominacijo, ki ji pripada, ali glede na skupino, ki jo sestavljajo, bodisi da so to metodisti, baptisti, prezbiterijanci, binkoštniki ali karkoli že so. Nikoli ne bi smeli presojati človeka po denominaciji, ki ji pripada. Vedno ga moramo presojati po duhu, ki ga ima, vidite, po duhu. Bodisi da je on pozni dež ali zgodnji dež ali notranji, zunanji dež ali ni dež ali karkoli bi lahko to bilo, nikoli ga ne bi smeli presojati po tem, ampak po njegovem duhu. Moramo razpoznavati duhove. Poglejte, kaj ima ta človek v mislih, kaj poskuša doseči. Če ta človek s pomočjo daru, ne glede na to, kako velik je dar...

9 Torej, danes zjutraj želim to prinesiti cerkvi, kajti v teh raznovrstnih denominacijah ste še vedno skupaj cerkev živega Boga. In to je stvar, ki vam jo hočem prinesiti, vidite, da resnično nismo razdeljeni. Mi smo kamenje, ki je klesano v raznovrstnih oblikah, vse za Božjo slavo.

Torej, veliko tega je v dnevu, v katerem živimo, kar se nanaša na darove. Toliko ljudi presoja ljudi po darovih, ki jih imajo. No, jaz verjamem, da so te stvari darovi. Verjamem, da je to, kar vidimo, kaj se dogaja, da so to darovi in to so od Boga dani darovi. Ampak mi, če jih ne uporabljamo na pravilen način, tako kot jih je Bog predvidel, da se naj uporabljajo, potem lahko z darovi naredimo več škode, kot pa če teh darov ne bi imeli. Nekega večera sem izza te pridigalnice izjavil, rekoč, da bi raje videl bratsko ljubezen, ki obstaja v cerkvi, četudi ne bi imeli niti enega primera ozdravitve ali karkoli drugega. Vidite, vedeti moramo, za kaj so te stvari.

10 Torej, če pride kakšen človek in ima velik dar, ne glede na to, če pripada naši denominaciji ali drugi denominaciji, ne sodite ga po tem, iz katere denominacije je prišel, kako se oblači; ampak to kar želite videti je, kaj on poskuša narediti s tem darom, kakšen namen ima. Če se trudi, da bi pridobil vpliv, ali da bi iz tega zgradil zase veliko ime, bi jaz želel imeti dovoljšno razpoznavanje duha, s katerim bi vedel, da je to napačno. Ni važno, kako velik učitelj je, kako močan je, kako intelektualen je, ali kako njegov dar deluje. Če se ne trudi, da bi poskušal doseči nekaj v korist Kristusovemu telesu, bi vam vaše lastno duhovno razpoznavanje povedalo, da je to napačno. Ne glede na to, kako natančno, kako popolno je to, to je napačno, če se to ne uporablja za telo Jezusa Kristusa, da bi se nekaj doseglo.

11 Mogoče je dobil velik dar, da bi lahko pritegnil ljudi z veliko intelektualno ali duhovno močjo, da bi lahko pritegnil ljudi skupaj, morda pa je lahko, da poskuša s tem darom narediti sebe za slavnega, da bi imel veliko ime in bi s tem drugi bratje gledali nanj kot na neko veliko osebo. Potem je to napačno. Morda poskuša tukaj spodbuditi določeno stvar in želi vse ostale izriniti iz slike, da bi bil on in njegova skupina ta slika. To je

razločevanja, ne vedoč, da je bil prav On Božje Jagnje, da se je domnevalo, da bo takšen in bo deloval na ta način, ker je On izpolnjeval to Božjo Besedo.

55 In ta cerkev Svetega Duha danes, deluje tako kot deluje, dela stvari, ki jih dela, s tem izpolnjuje Božjo Besedo. Aleluja! Vidite, Peter je dejal na binkoštni dan: »To je to.« In je dejal: »To je za vas in za vaše otroke in za vse, ki so daleč, kolikor jih Gospod, naš Bog, pokliče.«

Ti isti navdihnjeni preroki so dejali, da bo sijala večerna svetloba, da bosta tam zgodnji in pozni dež skupaj, kakor v dneh milosti. Poglejte sem. Kaj je to? Zgodnji dež se bo zadržal dlje, pozni dež pa bo začel prej. Potem je to prekrito in je skupaj, zgodnji in pozni dež sta skupaj, Sveti Duh se je razkril z močjo in vstajenjem Jezusa Kristusa. Tu ste, to prihaja skupaj, zgodnji... Božja milost! On je dejal: »Tako kot je bilo v Noetovih dneh.« Njegova milost je bila potrpežljiva. Tukaj je to danes, potrpežljivost, prekrivanje. Prinaša oblak iz starih časov in oblak tega dne, skupaj. Ta zgodnji dež se steka najprej, ta prvi dež, ki smo ga imeli, zdaj prihaja pozni dež malo prej, ta zgodnji dež prehaja v pozni dež, vzhod in zahod se srečata skupaj. Oba dežja padata skupaj, Božansko ozdravljenje plus ta Božji angel, ki razkriva skrivnosti srca in vse to prinaša, da se zgodi. Oh, izgleda, da bodo resnično rojeni Božji otroci to videli. Tukaj ste, Duh razodeva. Razodetje, to je tisto, kot je dejal Jezus, na čemer bo zgrajena Cerkev.

56 No, potem bi se lahko kdo dvignil in dejal: »No, zagotovo. Mi, imenovani tako-in-tako, smo zgrajeni na tem.«

Oglejmo si Njegovo Besedo malo naprej. V zadnjem naročilu svoji Cerkvi je On dejal: »Pojdite po vsem svetu in oznanjajte evangelij vsemu stvarstvu.« Po vsem svetu. Koliko časa bi naj to trajalo? Po vsem svetu. Kolikim? Vsemu stvarstvu. »Kdor bo sprejel vero in bo krščen...« Ne cerkvi. »Kdor...« mišljen je osebni zaimsek. »Kdor bo sprejel vero...« Posameznik.

Tako kot je David DuPlessis dejal o vnukih: v Božjem kraljestvu ni vnukov. Tam so otroci! Vaš oče je bil binkoštnik in vi prihajate sem v to cerkev zgolj zato, ker je on prihajal sem k Eleventh & Garfield, prejemajoč Svetega Duha, vas pa so pripeljali kot vnuka. Motite se! Bog se mora razodeti vam samim.

In nihče ne more imenovati Jezusa za Kristusa z intelektualnim pojmovanjem. Nihče ne more imenovati Jezusa za Kristusa, ker čuti žalost zaradi svojih grehov in prihaja, da bi se pokesal. Nihče ne more imenovati Jezusa za Kristusa, razen po razodetju Svetega Duha, s katerim mu postane poznan. »Na tej skali bom sezidal svojo Cerkev in vrata podzemlja je ne bodo premagala.« Tu je to razodetje. To je, na čem je On zgradil svojo Cerkev.

50 Tukaj ste, duhovno razpoznavanje. Ne glede na to, kdo je, to je moj brat, vse dokler poskuša doseči isti cilj, za katerega delam sam. Naj bo to prerok, naj bo to pastor, naj bo to diakon, naj bo ta-in-ta, naj ga Bog počasti na ta način, oni način, karkoli je pač to, tudi če me sramoti, karkoli že hoče narediti, še vedno je moj brat. Vsi si prizadevamo za isto stvar. Mi pošiljamo vsa naša dela v isto kraljestvo tja čez. On deluje za isto stvar kot jaz - duhovno razpoznavanje, duhovno razodetje od Boga. Poglejte sem, če hočete...

51 Jezus... Nekega večera sem pridigal nekje, morda tam spodaj: »To ni bilo tako od začetka.« Moramo se vrniti na začetek, da bi našli naše besedilo, za trenutek. Na začetku je bil Kajn, bil je izobražen, zgradil je čudovito cerkev (mi bi tako rekli), naredil čudovit oltar, daroval žrtev, iskreno molil, dal zahvalo, plačal svojo desetino, v vsem je bil prav tako pobožen kakor Abel.

52 Toda Abel (v njihovih dneh ni bilo nobene Biblije) je po duhovnem razodetju videl, da to niso bili poljski sadeži, ki bi povzročili greh v nas, da to niso bila jabolka, ki sta jih jedla. Vidite, to niso bila jabolka. Razodetje mu je to povedalo. In to niso bili sadeži, ki bi povzročili, da je moral oditi od tam. To je bilo življenje, ločitev življenja. Zato je odšel in vzel jagnje ter ga daroval po veri namesto sebe, kar je duhovno razodetje. Amen! Razodetje od Boga, duhovno razodetje. Razodeto mu je bilo, da ne gre za sadje, da to niso jabolka, da to niso breskve, slive in hruške. To je bila ločitev od življenja, zato je šel ter vzel eno življenje in ga daroval namesto sadja.

53 Sade je tisto, kar vi delate z lastno roko; kar tam počnete: »Jaz bom šel in zgradil to. Jaz bom šel ter storil to. Jaz bom to podprl.« To je sicer dobro. On je imel prav takšen oltar kot oni drugi. Oba sta imela oltarja. To je bilo dobro.

Vendar je bila to duhovno razodeta resnica o tej stvari, ker je Božji Duh to razodel. »In na tej skali...,« na skali, na kateri je Kristus umrl, ta skala vseh vekov, na tej skali, kjer je umrlo Abelovo jagnje. Ta majhen Abel; ko je položil svoje roke na to majhno jagnje in njegova majhna bela volna je bila oprana v kopeli, in vzel je nek kamen (takrat še niso imeli nožev) ter sesekljal njegov majhen vrat, nekako tako, in ga udarjal. In uboga mala stvar je umirala, kri je tekla po njegovih rokah in njegova nežna volna je bila okopana v krvi, meketalo je in stokalo...

54 O čem je to pripovedovalo? Božje Jagnje, približno štiri tisoč let kasneje, duhovno razodeto, cerkev pa Ga je zavrnila. In ljudje so Ga klicali Belcebub in hudič, ker so vsi preroki govorili o tem. S tem so zanižali preroke. Oh, On je dejal: »Gradite njihove grobnice, toda vi ste jih položili tja. Vi, pobeljeni zidovi.« To jim je povedal. Bili so brez duhovnega

še vedno napačno, vidite.

12 Toda če ima Božji dar in poskuša izgraditi Kristusovo telo, potem mi ni mar, komu pripada. Vi ne razpoznavate človeka, vi razpoznavate tega duha, to življenje, ki je v tem človeku. In to je tisto, kar je dejal Bog, da naj delamo. Niti enkrat naj ne poskušamo razpoznati človekove skupine, ampak smo primorani in vodeni od Boga, da razpoznavamo duha v človeku, kaj skuša narediti, k čemu ga ta duh v njegovem življenju skuša voditi. In če lahko ugotovimo, da poskuša voditi ljudi (ne da jih razbija, ampak da jih zbira skupaj) in da vodi cerkev živega Boga, ne vse k eni denominaciji, temveč k enemu razumevanju, k druženju, k enotnosti duha, če je zgodnji dež ali pozni dež ali karkoli je to, potem je njegov duh in njegov namen pravilen. In ta duh, ki je v njem, ne glede na to, kateremu gibanju pripada, duh, ki je v njem, poskuša opozoriti ljudi na Kalvarijo, v stran od samega sebe, ali v stran od česar koli drugega in njegov edini dosežek je, da jih opozori na Kalvarijo. Njemu ni mar njegovo lastno gibanje..., kar je v redu, vidite, to je dobro, četudi je metodist ali prezbiterijanec ali rimo-katolik ali karkoli želi biti glede na denominacijo.

13 Toda kaj je to, kar on poskuša narediti, te namere v njegovem srcu, ki jih poskuša doseči? Potem lahko vidite, kaj je v življenju tega človeka - ali so njegovi motivi za njegovo denominacijo ali je to za njega samega ali je to za posvetne stvari ali je to za velika imena, da bi lahko dejal: »Jaz sem to prerokoval in točno to se je zgodilo.« Torej, vi vidite, da je to v samem začetku napačno. Toda če poskuša uporabiti to, kar mu je Bog dal kot učitelju, kot preroku, kot vidcu...

14 Prerok Nove Zaveze je pridigar. Vsi to vemo. Katerikoli pastor, ki je pridigar, je prerok, novozavezni prerok, če prerokuje, pridiga, ne da bi poskušal povzdigniti sebe, da bi si naredil veliko ime ali da bi povzdignil svojo organizacijo. No, on bi moral biti v organizaciji. Jaz sem tukaj sicer brez nje, vendar pridigam, da bi vi morali nekje biti. To je res. Vsak človek bi moral imeti cerkveni dom. Vi morate imeti eno mesto, ne da plavate okrog od mesta do mesta, ampak da imate nekje nekaj, kamor greste v cerkev in to imenujete svojo cerkev, kjer plačate svojo desetino in kjer pomagате podpirati stvar. Izberite, vendar se nikoli ne odtujite od drugega človeka, ker pač ne pripada vaši skupini. Vidite? Presojajte njegovega duha in pogledajte, če ima v svojem srcu isto namero. Potem imejte druženje drug z drugim. Vi delate za eno veliko stvar. To je Kristusova stvar. Mislim, da je to popolnoma res.

15 Torej, če bomo pozorni na motive in cilje starozaveznih prerokov, so ti ljudje imeli en sam cilj: to je bil Jezus Kristus. Imeli so eno stvar, okrog katere je bila zgrajena celotna tema Stare Zaveze, to je bil prihod Mesije. Niso šli ven in delali stvari zaradi denarja ali slave. Imeli so eno stvar. Bili so maziljeni z Božjim Duhom in so napovedovali prihod Mesije. In ti ljudje

so bili s tem Duhom tako maziljeni, da so včasih delovali kot ta Duh, ki je bil v njih. Na videz so govorili kot o sebi. Poglejte, kako je ta Božji Duh naredil, da ti ljudje delujejo.

16 Vzeli bomo na primer Mojzesa, tega velikega preroka, kako ta človek sploh ni imel nobenih sebičnih ciljev. On bi lahko bil egiptovski kralj. Lahko bi imel svet pod svojimi nogami. Ampak, ker je bil v srcu prerok, je zavrnil možnost, da bi se imenoval sin faraonove hčerke. Raje je izbral trpljenje, pregnanstva in preizkušnje Kristusa in je bolj cenil te nebeške zaklade kot zaklade Egipta. Zapustil jih je in se odrekel posvetni slavi, temu razkošju in stvarjem, ki jih nudi življenje. Moral je pogledati izza tega. Vidite, on je to lahko bil.

17 Samo vzemite dandanašnjega pridigarja. Če je krščen v Svetem Duhu in ve, da če pridiga to Besedo, bo to zrušilo njegovo slavo. To ga bo postavilo nekam v neko majhno cerkev ali pa na cesto. Toda on ve, da nekaj v njegovem srcu gori. On vidi ta Gospodov prihod. Ni mu mar, če ima veliko cerkev ali majhno cerkev. Ni mu mar, če ima hrano za danes ali sploh nima hrane. Ni mu mar, če ima dobro obleko ali nima dobre obleke. On edino skrbi za eno stvar in to je samo življenje, ki kliče znotraj njega. On poskuša nekaj doseči za Božjo slavo in ta človek, ko to počne, deluje s samim življenjem tega Duha, ki je v njem. Ali mi sledite? On bo to živel.

18 Poglejte na Mojzesa, ko je prišel v času, ko je nastopil... Celotno njegovo življenje je bilo prežeto s Kristusovim Duhom, ker je bil Kristus v njem. Kristus je bil v Mojzesu, po meri. Torej, če ste pozorni, rojen je bil v času preganjanja. Otroci so bili ubiti, ker so ga poskušali dobiti, natanko tako kot so to storili Jezusu. In ugotovili smo, da so prišli do točke, ko so otroci Izraela bili neposlušni na tak način, da se je Bog na njih razsrdil in rekel Mojzesu: »Umakni se od njih in uničil bom celotno skupino, iz tebe pa dvignil drugo generacijo.«

Mojzes se je vrgel na pot Božje sodbe in dejal: »Vzemi mene, preden boš vzel njih.« Z drugimi besedami: »Preden boš lahko vzel njih, boš moral stopiti preko mene.«

To je natanko to, kar je storil Jezus Kristus. Ko je Bog hotel izbrisati z obličja zemlje vse grešnike, tebe in mene, se je Kristus vrgel na pot. Bog tega ni mogel storiti. Ni mogel iti preko Svojega lastnega Sina.

In Bog je videl tega Duha v Mojzesu, ki je visel tam v sodbi kakor križ: »Ne moreš priti do njih, najprej moraš vzeti mene.« Ali vidite tega Božjega Duha v Mojzesu? Čeprav bi lahko bil kralj Egipta, čeprav bi lahko imel vso razkošje sveta, lahko bi bil popularen, čeprav bi v tistem času lahko bil velik kralj sveta, je raje izbral trpljenje, pregnanstva in stisko, ker je imel Kristusovo sramoto za večji zaklad kot je bilo egiptovsko. Vidite, on se je vrgel na pot. Zakaj? To je bil Bog v Mojzesu, ki je to naredil. Ob

prijateljsko. To ni bilo to.

To je bilo to duhovno razodetje o Njem samem. Vidite? »Meso in kri... Tega se nikoli nisi naučil na kašnem seminarju, naj bodo še tako dobri. Tega se nikoli nisi naučil s pomočjo cerkvene veroizpovedi, naj bo še tako dobra. To je vse v redu, toda meso in kri ti tega nista razodela.« To ni intelektualno pojmovanje, kako sestaviti svoj govor, kako se morate pokloniti, kako veliko stvar morate narediti tukaj na zemlji. To ni to, kar je to. To ne pomeni izgraditi velike stvari ali delati veliko stvar. To kar je, je razodetje o Božji Besedi. On je bil Beseda. »V začetku je bila Beseda in Beseda je bila pri Bogu in Beseda je bila Bog. Ta je bila v začetku pri Bogu. In Beseda je postala meso in se naselila med nami.« To je bilo razodetje o Božji Besedi.

48 Duh v Petru je po duhovnem razodetju razkril, da je On bil manifestirani Božji Sin. Bog slave je manifestiral Božjo slavo. »Na tej skali (na duhovnem razodetju Besede) bom zgradil svojo Cerkev.« Zakaj? Če so ti preroki bili pod Bogom, ki so po Svetem Duhu govorili, da je to Božji Sin, ta isti Duh na tej strani ponovno razodeva to isto stvar. Ali vidite to?

»Meso in kri...« Tega se ne morete naučiti na kakšnem seminarju. Vi učite svoje... Imate svoj teološki doktorat, svoj filozofski doktorat, svoj doktorat znanosti, oziroma... To je vse v redu, želel bi to imeti. To je res, ampak to še vedno ni to. Ni vam potrebno imeti tega, vendar je dobro, če jih imate. Vi ste lahko to, to je plus, toda če morate ta plus izbrisati, naredite to. To je to. Če to ni to, mi dovolite, da imam to tako ali tako. Jaz želim to! To!

49 »Meso in kri ti tega nista razodela.« Tega se nikoli niste naučili s pomočjo izobraževanja. Tega se nikoli niste naučili s pomočjo denominacij. One so v redu. Izobraževanje, denominacije, te so v redu. To je del tega. Toda ljudje se preveč držijo tega in zapuščajo duhovno razpoznavanje. Vidite?

»Kajti tega ti nista razodela meso in kri, ampak moj Oče, ki je v nebesih. In na tej skali bom sezidal svojo Cerkev in vrata podzemlja je ne bodo premagala.« Nikoli je ne bodo mogla premagati. S tem je pokazal, da bodo proti njej.

Sedaj bodite pozorni in pogledajte, proti čemu so ta peklenska vrata. Niso proti denominacijam. Oblast jih priznava. Svet priznava naše denominacije, vsako od njih. Mi imamo pravico, vsak od nas - kot ameriški državljani - imamo pravico do denominacij, kar je v redu, mi to cenimo. Toda to ni to, proti čemu so peklenska vrata. Ona so proti duhovnemu razodetju o Kristusu, ki je sedaj tu, isti včeraj, danes in za vedno! To je, proti čemu so. »Peklenska vrata so proti temu, toda tega nikoli ne bodo premagala.«

Mi roke in noge.« Takrat je bilo to izpolnjeno. Preroki so imeli prav. Mislili so, da so bili to oni sami, vendar se je to uresničilo na križu.

»Bil je prištet med prestopnike.« To je, kar so Mu storili. Bil je s prestopniki. »Ko je umrl, je bil pokopan z bogatim.« On je bil. Bil je pokopan v grob bogatega človeka. »Njegove duše ne bom prepustil... Moje duše ne bo prepustil,« je dejal David. Božji Duh v Davidu je to govoril: »Moje duše ne boš prepustil peklu, svojemu Svetemu ne boš dal videti trohnobe.« Kot da bi David bil ta Sveti. To ni bil David, to je bil Božji Duh v Davidu, ki je jokal. Vidite, Božji Duh v človeku je jokal.

Nekateri izmed njih pa so rekli: »Poslušajte tega starega hinavca tam. «

Toda ni bil; to je bil Božji Duh, ki je v njem jokal. Vidite, ta Božji Duh se je izražal. »Moje duše ne boš prepustil peklu, svojemu Svetemu ne boš dal videti trohnobe.«

45 Zdaj pa, bratje, ob zaključku naj povem tole. Čas nam teče, ampak pogledajte, naj ob zaključku povem tole, s temi pisemskimi citati tukaj. Pa pogledjmo. Če en človek, in celotna tema Stare Zaveze je bila o Njem, vsi sveti preroki so bili maziljeni z Božjim Duhom, če je bilo vse to in je bila vsaka stvar, ki so jo napovedali, izpolnjena natanko do črke v Njem, ta veličastna oseba, ki se imenuje Božji Sin, zagotovo mora vedeti, kako naj vzpostavi novozavezno Cerkev. Ali ne verjamete tega? On je moral imeti predstavo, kako naj vzpostavi novozavezno Cerkev.

46 Prva stvar, na katero želim priklicati vašo pozornost, je v 15. poglavju Mateja, ko je On prišel dol in se je pogovarjal z učenci. Dejal je: »Kaj pravijo ljudje, kdo je Sin Človekov?«

In oni so rekli: »Nekateri pravijo, da si Elija in nekateri pravijo, da si ta-in-ta, in drugi pravijo, da si ta-in-ta,« in podobne stvari, raznovrstno.

On je dejal: »Kaj pa vi pravite, kdo sem?«

In Peter je odgovoril: »Ti si Kristus, Sin živega Boga.«

On je dejal: »Blagor ti, Simon, Jonov sin, kajti tega ti nista razodela meso in kri, ampak moj Oče, ki je v nebesih. Jaz pa ti povem: »Ti si Peter in na tej skali bom sezidal svojo Cerkev in vrata podzemlja je ne bodo premagala.« Tu torej govori o Cerkvi. Sedaj bodite zares pozorni in če se motim, Bog, odpusti mi in tudi vi mi odpustite.

47 Torej, katoliška cerkev pravi, da je to bil kamen, ki je ležal tam - Peter - in na Petru je zgrajena cerkev. Torej, mi vemo, da je to napačno. Mi protestanti se ne strinjamo s tem.

Ampak protestanti pravimo: »To je bil On sam, ki je na Sebi zgradil svojo Cerkev.« Toda če ste pozorni, želim vam nasprotovati v tem,

običajnem razmišljanju, intelektualen človek ne bi nikoli storil kaj takega. On bi vzel enostavno pot. Torej, ne glede na to, kako močno se je zdelo, da je Mojzes fanatik, on je poskušal... Vidite, bil je resničen Božji prerok, ker je poskušal nekaj doseči za Božje kraljestvo.

19 Torej, s svojim velikim darom preroštva bi morda lahko bil moder človek, lahko bi vstal v Egiptu in dejal: »Počakajte sedaj, jaz bom prerokoval tako-in-tako. Dejal bom tako-in-tako,« kot s svojo prerokbo. In, oh, bil bi svetovno znan. Vendar to ni bilo v njegovem srcu. To ni moglo biti v njegovem srcu.

Če torej vidite neko osebo z velikim darom, ki poskuša narediti nekaj, s čimer bi poveljevala sebe, vam vaše lastno razpoznavanje duha pove, da je to napačno. In Mojzes je poskušal doseči nekaj za Božjo slavo. Neglede na to, kako slabo je bilo, kako grozno je izgledalo, koliko se je o tem govorilo, ga je ta Duh v Mojzesu usmerjal naravnost po liniji dolžnosti. Ta Duh v njem.

20 Pogledajte na Jožefa. Jožef, ko je bil rojen, bil je ljubljen s strani očeta in osovražen od svojih bratov - popoln primer Kristusa. In edina... Bil je njihov brat po krvi, od istega očeta. Toda razlog, zakaj so ga bratje brez razloga sovražili, je bil v tem, ker ga je Bog naredil za preroka, duhovnega, za vidca. Sovražili so ga samo zaradi tega. Toda Jožef ni mogel tu nič pomagati, Bog ga je naredil takšnega.

21 In opazujte tega Božjega Duha v Jožefu. Pogledajte, kaj je on storil. On je celo deloval kot del Kristusa. Bil je osovražen s strani svojih bratov, ljubljen od svojega očeta, ker je ta Duh ustvaril razliko. Bil je duhoven človek. Videl je vizije, razlagal je sanje. Tega ni počel za svojo lastno slavo. To je počel, ker je bilo nekaj v njem, ta Božji Duh. On ne bi hotel sam od sebe oditi tja in biti vržen v neko jamo ter pustiti svojega ubogega starega očeta, da bi žaloval vsa ta leta, da bi bil prodan za 30 srebrnikov, vzeti iz jame in potem postati faraonova desna roka, zemeljski kralj v tistem času. In v njegovi ječi sta bila točaj in pek; in eden je bil izgubljen, drugi pa rešen, po njegovi napovedi v tem zaporu.

22 In ali ste opazili, ko je prišel Jezus, je bil ljubljen od Očeta. In Jožefu je dal oče plašč z mnogimi barvami - znak mavrice, zaveze. In Oče, Bog, je dal svojemu Sinu Jezusu to zavezo in potem so Ga ti judovski bratje sovražili brez razloga. Niso imeli razloga, da bi Ga sovražili. On je bil duhoven in On je bil prikazana Božja Beseda. Prišel je, da bi izpolnil Očetovo voljo, prišel je, da bi izpolnil Pismo. Prišel je, da bi prinesel mir, vendar Ga niso razumeli in so Ga sovražili brez razloga. Niso prenehali, da bi videli, kaj On poskuša doseči. Obsodili so Ga samo zato, ker se niso strinjali z Njim. Oni... »On se ima za to-in-to. On se ima za Boga.« On je bil Bog! Bog je bil v Njem. Sveto Pismo pravi, da je Bog bil v Kristusu in

tako prikazal Sebe svetu. On je bil Bog slave, ki je prikazoval Božjo slavo.

23 Poglejte Mojzesa, ni si mogel pomagati, da se ne bi vrgel tja. On tega ni storil iz hinavščine. To je storil, ker je bil Bog v njem. Niti Jožef si ni mogel pomagati, glede na to, kaj je bil, ker je to bil Bog v njem, ki je deloval in prikazoval Sebe skozi tega človeka. Tega nikoli ni storil za lastno slavo.

Katerikoli človek, ki... Če bi ti duhovniki le imeli to razločevanje duha, o katerem vam govorim to jutro. Ne glede na to, koliko je svet govoril o Njem, oni bi kljub vsemu to morali poznati, če bi pogledali na Besedo, ko bi videli Njegov pomen. On je vedno to počel, da bi proslavil Očeta. Rekli so: »Oh, ta človek je velik zdravitelj, on počne vse te stvari.«

On jim je odvrnil: »Ničesar ne morem storiti, dokler mi Oče tega ne pokaže. To nisem Jaz, ki opravljam ta dela. To je Oče, ki prebiva v Meni. On opravlja ta dela.« Nikoli ni vzel te slave.

24 Niti en Božji služabnik ne bi vzel slave. Noben Božji služabnik ne bi vzel Božjega daru, da bi s tem slavil sebe ali karkoli drugega, temveč je njegov pravi dosežek, da naredi nekaj za Božjo slavo. To je, zakaj danes vidite to isto stvar. Moramo imeti razpoznavanje duha, da bi videli osebo, kaj poskuša narediti. Ali poskušajo slaviti Boga? Ali poskušajo slaviti sami sebe?

25 Torej, ta Božji Duh, ki deluje v človeku, povzroči, da se človek obnaša kakor Bog. Ni čudno, da je Jezus dejal: »Ali ni napisano ›Bogovi ste‹? Če je imenoval bogove tiste, h katerim je prišel Božji Duh, kako lahko obsojate Mene, ker sem Božji Sin?« Če bi le lahko videli Božjega Duha v Mojzesu..., ki je bil Bog. Mojzes je bil en bog. Jožef je bil bog. Ti preroki so bili bogovi. Sveto Pismo pravi, da so bili. Bili so bogovi, ker so se popolnoma predali temu Božjemu Duhu in so delali za Božjo slavo.

In ko je človek tako maziljen s tem Duhom... Naj sedaj to gre zares globoko, pod peto rebro na levi strani. Ko je človek maziljen s tem Božjim Duhom, njegove navade, njegova dejanja in vse, to je Bog, ki se pomika v njem.

Včasih je napačno presojan.

26 Poglejte na Davida. V 23. psalmu je vzklikal: »Moj Bog, moj Bog, zakaj si me zapustil?« (Kot če bi on bil ta, kot če bi David bil ta človek.) »Vsi, ki hodijo mimo mene, me zasmehujejo.«

Bil je tako maziljen z Bogom, bil je tako popolnoma predan Bogu in to maziljenje je bilo na njem na takšen način in ko je jokal v Božjem Duhu, če bi kdo stal tam, bi dejal: »No, poglej, on misli da ga zasmehujejo. Zakaj ga je Bog zapustil?«

« To ne pomeni nič. Nekaj za Božjo slavo, nekaj, kar bo postavilo cerkev v red, nekaj za Božjo moč; ne da bi sebi ustvarili neko ime, ampak da bi prikazali Božjo slavo.

41 Sedaj smo ugotovili, da vsi ti preroki in vse kar so povedali o Njem, da se je vse to uresničilo, ker je On bil ta tema v Stari Zavezi. Jezus, ta Mesija, prihajajoči Mesija, On je bi ta, na katerega je gledal vsak prerok od Adama do Malahije. Vsak prerok je govoril o Gospodovem prihodu. Vsak posameznik je dal svojo vlogo, ker je bil maziljen od Boga. To je bilo vse, o čemer je lahko govoril.

Torej, želel bi imeti več časa za to. Toda bodite pozorni, vse kar so povedali, se je izpolnilo. Poglejte sem. Samo vzemimo nekaj od teh stvari, o katerih so preroki govorili.

42 »Devica bo spočela in rodila otroka.« Ali se je to zgodilo? Zagotovo. »Imenoval se bo Emanuel, Knez miru, močni Bog, večni Oče.« To je tisto, kar je On bil, natanko to, ta večni Oče. Noben človek naj se ne imenuje ›Oče‹ na tej zemlji, kajti Bog je vaš Oče.

V redu, sedaj pa spet pogledjmo. »On je bil ranjen zaradi naših prestopkov, On je bil tepen zaradi naših krivic; kaznen zaradi našega miru je padla Nanj. Po Njegovih ranah smo bili ozdravljeni.« V Pilatovi sodni dvorani, ko je ta človek stal tam in imel svoj hrbet prebičan z devet-repim bodičastim bičem, se oni niso zavedali, da so Pisma govorila, da se bo to zgodilo. Niso imeli razpoznavanja duha, ti duhovniki, ki so govorili: »Proč z Njim, proč z Njim!«

43 In na križu, ko so Ga zasramovali ter podobne stvari, ko so Ga slišali, kako stoka: »Moj Bog, zakaj si Me zapustil?«, niso imeli razpoznavanja. Vidite, niso mogli razpoznati tega Duha. To je tisto, o čemer je David govoril v 22. psalmu. Oni so Ga zasramovali in niso vedeli, da to počnejo. To je točno to, kar je Benjaminovec storil Davidu. Vidite, mislil je, da je David bil v zmoti, ker se ni strinjal z njim glede načel izvajanja njegovega kraljestva. Ni razumel, da je v Davidu bil Božji Duh, ki je vse to počel.

To je, kjer moramo danes presoditi človeškega duha. Kaj poskuša delati. Kaj poskuša narediti. Ne, kateri skupini pripada, ali je to, ono, ali kaj drugega, ali je belec, črnc ali rumen človek ali karkoli že je. Poglejmo, kaj poskuša doseči in vzemimo to, pogledjmo, kaj poskuša delati za Božje kraljestvo. On ima za nas čudne ideje, to je popolnoma v redu, če poskuša nekaj doseči za Božje kraljestvo. Zaznajmo to v njem. Če se moti in je v svojem srcu iskren, ga bo Bog čez nekaj časa privedel naokrog do resnice. Samo pustite ga, pustite ga in pogledjmo, kaj poskuša narediti.

44 Torej, tukaj vidimo in potem ugotavljamo v Njegovi smrti, ko je umrl na križu in kjer je vpil o vsem, kar so preroki govorili o Njem: »Prebodli so

strani se oprimate tega križa in pravite: »Ničesar ne prinašam v svojih rokah. Dopusti mi, da se držim križa, Gospod. Nimam nič intelektualnega. Nimam ničesar. Samo dovoli mi, da se tukaj držim in gledam tja čez.«

38 In oni so imeli desko, široko 30 cm, preko katere bi vozili skozi mestni blok in si pridobili kolo v vrednosti 100 dolarjev. Vsi ti fantje, ki so se lahko vozili, ne da bi se držali krmila, ki bi se lahko odpeljali v mesto in kupili zelenjavo za mamo in se vrnili, ne da bi se dotaknili krmila, so začenjali biti pazljivi. Niso bili vajeni držanja za krmilo in so padli. Toda ta staromodni mladenič se je povzpел gor, prijel za krmilo in odpeljal čez do konca. Vprašali so ga, rekoč: »Kako si to storil?«

Odvrnil jim je: »Tu je, kjer ste naredili napako, fantje. Vi ste boljši vozniki od mene. Ampak gledali ste sem dol.« In je dejal: »To vas je naredilo nervozne; videti, kako... Poskušali ste sami sebe uravnorežiti in ste padli.« Dejal je: »Jaz sploh nisem gledal sem, gledal sem na konec in ohranil ravnotežje.«

To je tisto, kar moramo storiti. Ne glejte na te majhne stvari sedaj: »Ali je ta storil to, ali je oni storil tisto?« Glejte na konec in obdržite stabilnost. Kristus prihaja. Opazujte konec, samo držite se stabilno. Ne glejte, kaj se dogaja sedaj. Bodite pozorni na to, kaj se bo dogajalo tam čez na koncu časa, ko bomo morali stati in dajati račun za svoje življenje.

39 David se ni oziral na tega majhnega starega Benjaminovca, ki je metal umazanijo nanj. V vsakem primeru je bil pohabljen. Sploh ga ni opazil. Sploh ni dovolil gardistu, da bi mu odsekal glavo. Dejal je: »Pustite ga pri miru, kajti Gospod mu je dejal, naj to počne. Gospod mu je dejal, naj me preklinja, pustite ga pri miru.« David je vedel, da se bo nekega dne vrnil v moči. Ta Benjaminovec bo imel svoj čas.

Da, to je to. Cerkev se bo dvignila v zmagi. Jaz sem tako ali tako samo poslan, da molim za Njegove bolne otroke. To je vse, kar lahko storim. Kjerkoli so in katera cerkev pač so, zame ni nobene razlike. Jaz poskušam moliti za Njegove bolne otroke, poskušam prikazati ta dar za Njegovo slavo. V tem je razlog, zakaj nisem nikoli pripadal nikomur.

Ampak spomnite se, to je v redu. Vidite, ne govorim tega sedaj. Želim, da me razumete jasno, da verjamem, da ima Bog kristjane v vsaki cerkvi, Svoje otroke. On mi nikoli ni postavljaj vprašanja glede tega. Jaz sem samo poslan, da molim za te otroke in delam te stvari in manifestiram Njega.

40 Torej, vi vidite, Jezus in vsi ti preroki, vse kar so govorili, je moralo biti resnično, ker je bila to Božja sila v njih, sam Bog je govoril skozi njih o samemu Sebi, prihajajoč v Svojo lastno slavo.

»Kdo je predsednik? Kdo bo, ta bo. Ali bomo letos imeli dovolj dežja?

To ni bil David; to je bil Duh, ki je jokal skozi Davida. »Moj Bog, moj Bog, zakaj si me zapustil? Lahko bi preštel vse svoje kosti. Prebodli so moje roke in noge.«

27 No, nekdo bi morda dejal: »Poslušajte tega hinavca tam. Čigave roke so prebodene? Čigave noge so prebodene?« To si domišljaja.

Ampak tisti, ki ima razpoznavanje duha, bi vedel, da je to bil Božji Duh v njem, ki je jokal. Ko je človek maziljen z Božjim Duhom, je v njem Božje delovanje in Božje delovanje ni nikoli nekaj, kar bi nas razbilo. Božje delovanje je, da nas poveže v eno, ker smo eno v Jezusu Kristusu in Božji namen je, da nas združi. »Ljubite drug drugega.«

28 Torej, ti veliki preroki; mi vidimo, da se Božji Duh pomika v njih. Jezus jih je imenoval bogovi. Dejal je, da so bogovi. Torej, ta Duh je prišel na njih po meri, toda ko je prišel na Enega, na Jezusa, ki je bil Božji Sin, je Nanj prišel v polnosti. Ta polnost Božanstva telesno je prebivala v Njem, ker je On bil ta popoln primer. On je bil Bog slave, ki je ljudem prikazoval Božjo slavo, Bog v Njem je hodil okrog. Oglejte si Njegovo življenje. Skozi vso Staro Zavezo, On je bil ta tema Stare Zaveze. In ti stari preroki v Stari Zavezi so jokali. Ne k sebi; oni so jokali pod tem Božjim Duhom, ki je povzročil, da delujejo kakor Bog, tako da so bili imenovani bogovi; in potem je bila polnost tega Duha prikazana v Jezusu Kristusu.

29 Poglejte na Davida, kako je bil kot kralj Izraela vržen s prestola, zavržen od svojih lastnih ljudi in je odšel na Oljsko goro, severno od Jeruzalema, pogledal nazaj na mesto ter jokal, ker je bil zavržen. Kaj je bilo to? To je bil ta Kristusov Duh.

Petsto let kasneje je Sin Davidov, Jezus, sedel na tej isti gori, gledal na mesto kot zavrženi Kralj in jokal: »Jeruzalem, Jeruzalem, kolikokrat sem vas hotel zbrati (vaše raznovrstne denominacije in vse) kakor koklja svoj zarod, toda niste hoteli. Koliko krat sem hotel to storiti!«

In ta isti Duh, ki je bil v Davidu, ki je bil v polnosti prikazan v Kristusu, je danes v cerkvi in joka ljudem: »Kolikokrat sem vas hotel zbrati!« In ko vidite razdeljenosti in različnosti in razbito bratstvo in krščansko življenje, eno proti drugemu, potem to povzroča, da Božji Duh kriči v vas. Poskušate nekaj doseči. Resničen Božji prerok, resničen učitelj, poskuša pripeljati cerkev v edinost Duha, edinost Duha, da bi lahko prepoznali Boga. To poskuša doseči ne glede na to, kateri denominaciji pripada in kaj je glede tega. Mi imamo razpoznavanje duha, da zaznamo duha, ki je v tem človeku in vidimo, če je to Božji Duh ali ne.

30 Torej, opazili smo, ko je On bil tukaj na zemlji, je hodil naokrog in delal dobre stvari. Opazil sem še eno stvar, ki mi je prišla na misel. Ali ste opazili, ko je bil David zavržen kot kralj? Odšel je iz mesta in nek majhen

Benjaminovec, ki bi naj bil njegov brat, bi moral biti užaloščen, ker je on bil zavržen. Ampak kaj... Bil je pohabljen človek. In priplazil se je tja v svojem pohabljenem stanju ter metal umazanijo na Davida in ga imenoval z raznimi slabimi imeni ter ga preklinjal v Gospodovem imenu. Preklinjal je kralja Davida v Gospodovem imenu, ta majhen pohabljeni Benjaminovec.

Poglejte tega Božjega Duha in tega hudičevega duha na delu.

31 Torej, če ste opazili, on je bil pohabljen. To predstavlja duhovno pohabljenost današnjih ljudi, ki se norčujejo iz tega resničnega Božjega Duha v Kristusu, ki se je manifestiral. To je bil Kristusov Duh v Davidu, ki je bil zavržen kot kralj. In danes, ko se ljudje norčujejo iz ljudi, ki so sprejeli Svetega Duha in poskušajo nekaj doseči in pritegniti metodiste in binkoštnike in baptiste in prezbitेरijance in vse, skupaj kot celoto, kot Kristusovo telo in ko oni vidijo delovanje Duha, pravijo: »No, poglej, to je binkoštnik. Vstran z njim! Poznam nekoga, ki je odšel z ženo drugega moškega. Jaz poznam nekoga, ki se je napil. Poznam nekoga, ki je storil to-in-to.« Vse to, ampak oni so dovolj veliki, da skrijejo svoje lastne stvari. Oni lahko to skrijejo. Ampak David je bil izpostavljen. Zakaj? Imel je tega Kristusovega Duha v sebi.

Ta gardist je dejal: »Ali naj odstranim glavo temu psu, ki je preklinjal mojega kralja?«

32 Poglejte tega Kristusovega Duha v Davidu: »Pustite ga pri miru, kajti Gospod mu je dejal, naj me preklinja.« Ali ste ujeli to? »Pustite ga pri miru, kajti Gospod mu je dejal, naj me preklinja.«

Namesto tega danes želimo, da bi stisnili svoje pesti in ga udarili, vidite, da bi mu odtrgali glavo: »Da, vrzite ga ven, on ne pripada nam.«

»Pustite ga pri miru, kajti Gospod mu je dejal, naj me preklinja.« Ta majhen pohabljenec, ki je tekal naokrog, je metal umazanijo na Davida.

To je tisto, kar danes počnejo nad Kristusovim Duhom, češ: »Oni so kup kotalečih svetnikov. Oni so kup tega. Nič ni z njimi. Nič ni z Božanskim ozdravljenjem. Ni takšnih stvari kot so angeli. Ni takšnih stvari kot so preroki.« Vse te stvari kot so: »Dnevi čudežev so mimo,« mečejo umazanijo. Vendar jih pustite pri miru. Toda ko se je David vrnil v sili, aleluja, ko se je vrnil kot popoln kralj Izraela... Ne skrbite, ta Jezus, čigar Duha imamo danes, Njegov delujoči delež, se bo ponovno vrnil v fizičnem telesu, drugič, v slavi, v sili in veličastvu.

33 Ta droben metalec umazanije je padel na svoj obraz in prosil za milost. »Samo pustite ga.« To je ta Kristusov Duh v nas. Nikar ga ne izključujte. Spomnimo se, da se te stvari morajo zgoditi. Storiti moramo eno stvar, premikati se naprej. Bog je obljubil, da bo naredil, da bodo vse stvari šle na dobri tistim, ki Ga ljubijo. Ohranimo to razpoznavanje duha,

imejmo pravi cilj. Tukaj smo, da služimo Bogu, vsak od nas, da združeno gremo naprej ter služimo Bogu. Če ima človek napačen cilj, kaj se bo potem zgodilo? Vidite?

34 Torej, izvedeli smo, da je bil v Njem ta Božji Duh. Vsi stari preroki so govorili o Njem. Noben delež duha, noben majhen del, ni slavil samega sebe (pravi preroki). Vsi pravi preroki so predstavljali Njega, govorili so o Njem. In vse kar so rekli, je bilo izpolnjeno v Njem. Pokazalo je, da je to bil Božji Duh v njih. To je bilo izpolnjeno. Kaj je bilo to? Bog je govoril o Sebi. Vidite? Bog je izrazil samega Sebe preko teh prerokov.

35 Ne jemati slave: »Kdo bo naslednji predsednik? Kdo bo to?« In če bi vas udarili po glavi: »Povej nam, kdo te je udaril, pa ti bomo verjeli.« To ni to. To je nekaj, s čimer se izrazi Bog. To ni nekaj, kar bi tukaj naredilo brata Weathersa ali brata Shoresa ali brata tega-in-tega za velikega človeka, da bi ga naredilo za večjega od ostalih v njegovi skupini, da bi ga naredilo za največjega človeka v Phoenixu. To ni, da bi naredilo Williama Branhamu za velikega. Ampak kaj to povzroča? To ni, da bi naredilo Orala Robertsa za velikega, Billyja Grahama za velikega. Ampak to so naša srca, s katerimi poskušamo nekaj doseči za Božje kraljestvo. To je predstavljanje Boga. Noben dar in te stvari ne delajo nekoga večjega od drugih; to samo povzroči, da si vsi skupaj prizadevamo za popolnost telesa, da nas pripelje skupaj kot en narod, kot Božje ljudstvo. Toda ko jih vidite, da gredo v nasprotno smer, jih ne preklinjajte. Samo pustite jih, nekdo to mora narediti. Toda samo počakajte, da se Jezus vrne v sili.

36 Mi torej vidimo vse te preroke, kako govorijo. Vsak izmed njih je poveljeval Boga in prihod Mesije. In ko so bili v tem Duhu, so se obnašali in govorili in živeli to življenje, podobno kot je to storil Mesija. In če je bilo to storjeno na drugi strani križa, ko so govorili o Njegovem prihodu, koliko bolj bo po Njegovem prihodu postavljen ta Duh Mesije v cerkev, da se obnaša, deluje, dela in živi kakor Mesija? To je Božji Duh.

Razpoznavajte tega Duha, preverite ali je od Boga ali ni. Ugotovite, če deluje podobno Njemu. Ugotovite, če vaša čustva... Če kdo vrže nekaj v vas in meče umazanijo na vaše življenje, ko veste, da ste tako nedolžni, kot ste le lahko in veste, da imate Božjega Duha, ne poskušajte se oddvojiti. Ne poskušajte se grdo obnašati do njih. Ne preklinjajte jih. Samo hodite naprej in vedite, da je Bog to storil, samo da bi vas postavil na test, da bi videl, kako boste to vzeli. On bo tako ali tako moral priti na to.

37 Kot sem dejal pred nekaj dnevi, mislim da v cerkvi brata Fullerja, o tem kolesarju iz Kanade. No, vsi so mislili, da lahko bolje vozijo od tega fanta, od tega malega mehkužca. In on je bil edini, ki se ni mogel peljati brez da bi se držal krmila.

Vesel sem... Rad imam nekatere od teh voznikov s krmilom, z obeh